

**בעמדנו בהתחלת תקופה חדשה
זה צריך להתבטא בחידוש**

להוסיף באופן חדש בכל החלטות ופעולות טובות

ומזה מובן גם בנוגע ליארצייט - הגם שקשור עם "אשת נעורים", עם ההגדרות הקשורות בזה (כמבואר בסוגיא במס' סנהדרין) - צ"ל "צריך לאפר", ההמשכה שנמשכת מזה. ובפשטות - לקשר ההסתלקות עם המשכת פעולות במעשה בפועל למטה בעוה"ז הגשמי, בזמן ומקום גשמי ("עת"), כדלקמן.

ועפ"ז מובן גם שכיון שהפעולות הם בכדי לפעול המשכה למטה, מובן, שהם לא רק עבור הנשמה (ש"מה זרעה בחיים אף היא בחיים"), אלא גם עבור יהודים שנמצאים למטה, כי עי"ז (ש"היא בחיים) פועלים שהיא תבקש ותתפלל בעולם האמת - לכל המצטרך, בגשמיות וברוחניות, ואריכות ימים ושנים טובות, מתוך בריאות הנכונה, בבני חיי ומוזני ריחי ובכולם ריחי. הסיכום מזה - בנוגע לפועל:

בעמדנו בהתחלת תקופה חדשה - היארצייט הראשון והתחלת השנה השני' לאחר ההסתלקות, שאז מתחיל סדר חדש (נוסף לעליות שלפנ"ז) - הרי זה צריך להתבטא בחידוש ב"החי יתן אל לבו", להוסיף באופן חדש בכל החלטות טובות ופעולות, הקשורות עם המשכה למטה בגשמיות העולם ("צריך לאפר"), ובה גופא - נוסף על ענינים ברוחניות, ונוסף על ענינים בגשמיות, בגשמיות גופא - עד לגשמיות שבגשמיות, וכל זה - חדור ו"שרוף" עם המסירות נפש וההשפעה של העלי' באש אלקי.

החל מהוספה של החי למטה בלימוד התורה וקיום המצוות ובאופן - שקשור דוקא עם עת - זמן ומקום גשמי: קביעות עתים לתורה בכל מקום - לקבוע שיעורים ברכים בלימוד החסידות ולימוד הנגלה, ובפרט במקומות שאין עדיין שיעורי תורה.

יום חמישי, ח"י שבט

פתיחת 'כינוס השלוחות העולמי'

כ"ק אד"ש נכנס לתפילה שחרית בשעה 10:00 בדיוק. כשחזר מקריה"ת לבימת התפילה הסתובב מעט לעבר הקהל ועשה תנועת עידוד בידו.

למקוה נסע כ"ק אד"ש ב-15:02. לפני כניסתו לרכב נתן מטבעות לצדקה למזכירים וגם לילד שעמד שם. לאחר שנכנס לרכב סימן לשלום. ב-30:03 לערך נסע לאהל, לפני כניסתו למכונית חילק צדקה לעומדים שם.

מהאהל חזר כ"ק אד"ש ב-6:30, לאחר כמה דקות נכנס לתפילות מנחה ומעריב. למטה, עודד את שירת "דידן נצח", גם כשעלה לבימת התפילה. בסיום התפילה עודד את התפילה בחזק רב כ"כ פעמים, וכן למעלה ליד המעלית.

יום שישי, י"ט שבט

לפני תפילת מנחה הגיע הקונטרס החדש שי"ל לקראת כ"ב שבט, הכולל מאמר והדרן. כן י"ל שיחה ע"ד מעלת נשי ישראל שבדורנו.

שלוחים רבים בליווי "ביתו - זו אשתו" הגיעו לכבוד שבת ולקראת כינוס השלוחות העולמי ד"כ"ב שבט". כן הגיעו גם אורחים רבים. כולם שמחים לראות בתנופת הבני' ד"בית רבינו", שנכנסה השבוע להילוך גבוה.

כ"ק אד"ש נכנס ב-5:45 לקבלת שבת. בתוך סידורו הק' הי' מונח קונטרס בצבע ורוד, וכפי שנודע זהו קונטרס חדש שיחולק אי"ה ביום ראשון. יש לציין, כי הקונטרס הי' מונח בסידור במשך כך התפילות וההתוועדות, ובתפילת שחרית, כ"ק אד"ש אף עיין בו.

שבת קודש פ' יתרו, כ' שבט

כשניגן הש"ץ "שיבנה ביהמ"ק" עודד כ"ק אד"ש שוב ושוב. כן ניגנו "האדרת והאמונה" בניגון הצרפתי וגם כאן הורה כ"ק אד"ש כמה פעמים להמשיך השירה.

בקריה"ת, כשהגיע הבעל קורא לפסוק שלפני עשרת הדברות נעמד כ"ק אד"ש לצידו הימני של הסטנדרער,

לאחר התפילה עליה לבימה ואמר שיחה שנללה התייחסות ליום ההילולא הרביעי של הרבנית נ"ע כ"ק אד"ש אמר כי ההסתלקות לא פועלת חסרון ח"ו, ואדרבה, בכל שנה נפעלת עליה נעלית יותר

יומן מתקופת ח"י-כ"ד שבט ה'תשנ"ב - כקביעות שנה זו

הביט לעבר הבעל קורא מפעם לפעם. בסיום קריאת עשה"ד התיישב כ"ק אד"ש.

כ"ק אד"ש נכנס להתוועדות ב-1:55! בכניסתו ניגנו "דידן נצח" ועודד את השירה. לאחר שהתיישב וברך על היין, ענה 'לחיים' לקהל ונתן עוגה לילד שארף שי'.

ניגנו "עס קומט שוין די גאולה" לפתע החל כ"ק אד"ש לעודד בבי' ידיו הק' יחד, ובתנועות מהירות מאוד פעמים רבות! הקהל היה בהתלהבות עצומה והשמחה גאתה. גם אח"כ המשיך כ"ק אד"ש לעודד את השירה בידו.

בשיחה הראשונה דיבר כ"ק אד"ש על ההבדל בין עשרת הדברות שבפרשת יתרו לאלו שבפרשת ואתחנן, והמשיך לבאר את אופן העבודה ד"דירה בתחתונים". בסיום השיחה התבטא כ"ק אד"ש אודות שנה זו "נפלאות בכל - ועד להפלא הכי עיקרי והכי חיוני והכי חשוב".

את השיחה השני' פתח כ"ק אד"ש בכיאר ר"ת (נוספים) למילה 'מיד': משה, יהושע ודורם. אחר דיבר על קבלת החלטות טובות ובסיום הזכיר על ה"שיפוצים ושיפורים ד'בית חיינו שבבבל" השייך לכל היהודים דדורנו.

ניגנו "הוא אלקינו", באמצע השירה הורה להרה"ח משה שי' קוטרסקי לומר 'לחיים' על כוס גדולה.

בשיחה השלישית פתח כ"ק אד"ש בהוראה: על כאו"א להשפיע לכה"פ על עשרה יהודים נוספים בכל עניני תומ"צ, ולהתחיל מעשר כוחות נפשו - השפעה בכוחות פנימיים ומקיפים, שזה נרמז בשמות "חיי" ו"מושקא".

אח"כ דיבר ע"ד אריכות ימים, ואמר שהפירוש ב"בן מאה - כאילו עבר ובטל מן העולם" אינו ח"ו היפך הטוב, אלא רק באופן הטוב - שבטלים ההעלמות והסתרים.

המשך בעמוד הבא <<<

**שיחות, אגרות ויומנים
בעניניא דיומא**

**יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
צוקללה"ה נבג"מ זי"ע**

ועש"ק פ' יתרו, ה'תשע"ו

שנת 'הקהל' - ופרצ"ת

מאה ושלוש-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר

יוצא לאור עלידי

והתלמידים השלוחים

שיבות תומכיי תמימים ליובאוויטש באה"ק

"מה להלן"
"אף כאן"

מ"מה להלן כו' אף כאן כו" למדים, שבכל דור ודור ובכל זמן ומקום יש כחם של בני" לפעול את הענין ד'וידבר אלוקים את כל הדברים האלה לאמר", בדיק כפי שהי' במתן-תורה בפעם הראשונה.

. . על אחת כמה וכמה בדורנו - שראים בגלוי משה שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, קשור עם הגילוי והחיבור דעשר ואחד עשר, עד לאחד עשר שבאחד עשר (כ"ב שבט) - ה"ז מורה עוד יותר, על הקשר ד'אף כאן" ל"מה להלן" בדורו של משה רבינו.

ובהדגשה יתירה - מכיון שדורנו הוא הדור האחרון לגלות והדור הראשון לגאולה, ובפרט בזמן האחרון, כמדובר פעמים רבות שסיימו כבר הכל וכעת צריכה רק להיות הגאולה בפועל - הגילוי דבחי' עשירי (שירה העשירית וכו'), יחד עם הגילוי דבחי' אחד עשר, "אנת הוא חד", גילוי עצמותו יתברך למטה, בגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו, הקשור עם משה רבינו - גואל ראשון הוא גואל אחרון".

זלכות

החייל בצבאות ה' לוי יצחק שי' לרגל הולדתו בשנת 5750 ז' שבט ה'תשע"ו שנת הקהל

נדפס ע"י זלכות הוריו הרה"ת שילה וזוגתו מ' תנה שיחי שאער שזיכו לגדלו לתורה חופה ומעשים טובים מתוך הרחבה בגו"ר

נ"ע. בין הדברים אמר כ"ק אד"ש כי אלו שנקראו על שמה צריכים להיות דוגמא חיה של מעשיה. כן אמר כי ההסתלקות לא פועלת חסרון ח"ו, ואדרבה, בכל שנה נפעלת עליה נעלית יותר.

לאחר סיום השיחה ירד כ"ק אד"ש למטה שם חילק את הקונטרס. הקונטרס - בן כשישים עמודים, צבעו ורוד - נקרא "קובץ כ"ב שבט יארציט-הילולא הרביעי של הרבנית נ"ע", והוא מכיל שיחות ומכתבים ע"ד מעלת נשי ישראל ובפרט בדורנו זה. הוא חולק בתוך נרתיק פלסטיק המכיל גם שטר ע"ס חמש דולר - לנתינה לצדקה ובהוספה מדילי' - וחתיכת ילקאח' בשקית ניילון.

החלוקה ארכה כחמש שעות שבמהלכן חילק כ"ק אד"ש למעלה מעשרת אלפים קונטרסים! בשעה וחצי הראשונים עברו הגברים, אח"כ הנשים למשך כשעתיים וחצי, ואח"כ שוב הגברים.

בעת החלוקה כ"ק אד"ש היה נראה מאוד "אויפגעלייגט" וחיך לעבר רבים מהעוברים. כן וודד בצורה בלתי רגילה את שירת הקהל, והמחזה הזכיר מאוד את חלוקת כוס של ברכה בה מפסיק כ"ק אדמו"ר מפעם לפעם ומניף את ידו להגברת השירה.

בסיום החלוקה, ב-12:30, ביקש כ"ק אד"ש שקית עבור ספרי התניא. מכיון שלא היו במקום שקיות, המתין כ"ק אד"ש מעט עד שהובאה שקית, ואז לקח את הספרים בידו עם הסידור ושני קונטרסים ופנה לצאת מהזאל. בצאתו הביט לעבר ניירות שהיו על הרצפה והמתין עד שהרימו אותם.

יום שני, כ"ב שבט

יום ההילולא הרביעי של הרבנית הצדקנית מרת ח' מושקא נ"ע תפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש בשעה 10:05. בסיום התפילה הכריז הגבאי על מועד תפילת מנחה - "כשיהיו מוכנים". בצאתו וודד כ"ק אד"ש את השירה "ניעט נייעט".

בשעה 1:45 נסע כ"ק אד"ש למקוה, ובצאתו למכונית חילק מטבעות לצדקה לכל העומדים שם, אנשים נשים וטף. לפני כניסתו לרכב הביט לעבר הצלם וישנסקי שי' שעמד מהצד השני וצילם. סימן לו לשלום ואחר הרים ידו כשמטבע בתוכה וסימן לו לבוא ולקבלה. הנ"ל הגיע במהירות וקיבל את המטבע. כ"ק אד"ש חיך ונתן לו מטבע נוסף באמרו (ברוסית): "זהו עבור כל מאמציק, ועבור זה שהנך רץ וממהר כל הזמן".

בשעה 2:55 נסע כ"ק אד"ש לאהל. בצאתו חילק מטבעות לצדקה למוזכרים ולעומדים בסמוך. חזר מהאהל בשעה 6:35, וכעבור כעשר דקות ירד לתפילות מנחה ומעריב. עם סיום תפילת מנחה עלה לבימתו, ולאחר תפילת מעריב פנה והביט לעבר הסטנדער המיועד לאמירת השיחה.

כ"ק אד"ש פתח בשיחה שארכה כעשרים דקות. לאחריה, כשירד כ"ק אד"ש לחלוקת הדולרים, טרם התחיל לחלק, אמר בזה"ל: "מען גייט איצטער צו דולרין, וואָס דאָס איז פאַרבונון מיט כפליים

לתושיה, ביז צו תושיה האמיתית בגאולה האמיתית והשלמה" [ניגשים כעת (לחלוקת) דולרים, שזה קשור עם כפליים לתושיה, עד לתושיה האמיתית בגאולה האמיתית והשלמה]. אח"כ החל לחלק לכ"א שני דולרים. לכמה מהעוברים נתן פעמיים.

כ"ק אדמו"ר בחלוקת קונטרס כ"ב שבט תשנ"ב

אח"כ פתח בשיחה הרביעית, כשהוא חוזר על ההוראה הנ"ל ומדגיש שהיא שייכת לאנשים נשים וטף. כן הזכיר שהעבודה צ"ל חדרה לא רק במקיפים דחי' ויחידה אלא גם בעצם הנשמה שלמעלה משמות, והורה לפרסם המדובר גם לאלו שלא נוכחים כאן.

אח"כ היתה חלוקת המשקה, כ-11 בקבוקים. בסיום החלוקה החל לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל.

אח"כ פתח בשיחה ש"זה עתה הכריזו אודות כינוס השלוחים וכינוס השלוחות", וביאר את עבודת השליחות דבני ובנות ישראל, בפרט ע"י הדלקת נש"ק. הזכיר שהבת מדליקה לפני האם, כדי שזאת תוכל לתקן את הנר. בסיום אמר שלכל ילד וילדה צ"ל חומש, סידור (עכ"פ 'מורה אני'), קופת צדקה ותניא. אח"כ אמר "להזכיר עוד הפעם על ענין השליחות" וסיים בנוגע להחלטות טובות שעיי"ז באים לאה"ק תומ"י ממש.

אח"כ הזכיר כ"ק אד"ש ע"ד אמירת ברכה אחרונה. ההתוועדות הסתיימה ב-3:45.

בסיום תפילת מנחה ניגנו את ניגון ההקפות, כ"ק אד"ש עלה לחדרו כשמעודד את השירה. לתפילת מעריב נכנס כ"ק אד"ש ב-5:40 (דקות ספורות לפני הזמן שהוכרז).

הלילה הוגה (לראשונה) דף ה'הוראות ונקודות' מההתוועדות, היו"ל ע"י ועד הנחות התמימים מיד לאחר צאת השבת.

יום ראשון, כ"א שבט

תפילת מנחה התפלל כ"ק אד"ש בגעה"ת ב-20:10. חלוקת הדולרים ארכה למעלה מארבע שעות, והיא נמשכה מ-2:00 עד 6:15.

במשך היום נודע כי הלילה לאחר תפילת מעריב יחלק כ"ק אד"ש קונטרס [ועד המסדר] עמל קשות בהכנת הזאל לחלוקה], אך עדיין לא היה ברור לציבור אם יסע לביתו ברחוב פרוזידנט, (לקראת כ"ב שבט - כבשנים עברו, ואם כן - מתי?) אך מיד עם סיום חלוקת הדולרים הגיעה ההודעה שכ"ק אד"ש יתפלל מעריב בזאל הגדול למטה, ואח"כ תיערך החלוקה במקום.

הידיעה שמחה את לב הקהל המשתוקק לשמוע את קולו של כ"ק אד"ש בעברו לפני התיבה, והציבור הזדרז לתפוס מקומות לקראת התפילה. בד בבד החל ביהמ"ד להתמלא עוד, כשהורים עם ילדיהם הרכים ואפילו תינוקות קטנטנים הגיעו לקראת החלוקה.

בשעה שבע וחמישה לערך נכנס כ"ק אד"ש לביהמ"ד לקול שירה אדירה של ניגון שנת הצדי"ק - "שובה ה'". למרות הרוחק והצפיפות שהזכירו את ימי חודש תשרי, נוצר שביל שדרכו עבר כ"ק אד"ש כשהוא מעודד את השירה עד שהגיע לעמוד התפילה. לפני שהחל להתפלל פנה למוזכר והודיע שיאמר שיחה אחרי מעריב. בתוך סידורו היה מונח קונטרס עם שער שעוד לא חולק.

הפעם התפלל הקהל בקול רם לאור הוראת כ"ק אד"ש שבשבת פרשת בשלח שהתפילה צ"ל בקול רם ובשירה, אך העומדים באזור הסמוך לכ"ק אד"ש יכלו לשמוע היטב את קולו.

במהלך התפילה הוכן הסטנדער שע"ג בימת כ"ק אד"ש לאמירת שיחה, ולאחר התפילה עלה לבימה ואמר שיחה שארכה כעשר דקות. השיחה המיוחדת כללה התייחסות ליום ההילולא הרביעי של הרבנית

יש ללמוד מוסר ורמז בשם הנפטרת "חי' מושקא"

ויש ללמוד מוסר ורמז בשם הנפטרת "חי' מושקא": חי' מלשון חיים, אשר חיים נלקחים ממקור החיים (עצמותו ית'), ונמשך בחי' הנשמה (חלק אלקה ממעל ממש) עד חיים בפשטות, כמרומז ב"חי-ה" בתוספת ה"א, מרמז על ה' מוצאות הפה ולמעלה מעלה, כביכול, העשרה מאמרות שבהן נבה"ע.

מחי-ה נמשך בשם השני שהוא שם בלע"ז - שמורה על בירור התחנות [כמו שמצינו אצל כמה וכמה מגדולי ישראל שני שמות, שם אחד בלשון הקודש ושם השני בלע"ז, כמו אצל רבנו הזקן (שניאור זלמן), אדמו"ר האמצעי (דובער), הצמח-צדק (מנחם מענדל), אדמו"ר נ"ע (שלום דובער)]. ואדרבה - דוקא ע"י שם מלע"ז נפעל עילוי נעלה ביותר - שמלע"ז "לשון עם זר" נעשה "עם זו יצרת לי תהלתי יספרו", ע"ד לבנת (לבנה ולא אבן שבידי שמים) הספיר (מעשה מרכבה) שהי' במ"ת.

ובפרט ששם הלע"ז בנוד"ד הוא - "מושקא", שענינו (גם) ריח בשמים - שהנשמה נהנית מריח נהנית ומתענגת ו"אין למעלה מעונג". וגם הגימטריא של שני השמות הוא - ע"ת, ויש ללמוד מוסר ולרמז ל"עת" כולם, הכ"ח עתים, שכוללים עתים לטוב ועתים שהם בגלוי היפך הטוב, אבל ע"י העבודה ד"לא תחטא" נהפכים הם לטוב אמיתי וגלוי [כמרומז גם בשם אבי הנפטרת, כ"ק מו"ח אדמו"ר - יוסף ע"ש יוסף לי ה' בן אחר, שמ"אחד עושים "בן", ובאופן ד"יצחק", מתוך צחוק ושמחה, שנמצא בגלוי יותר אצל נשים - שבטבע שלהן סבר פנים יפות]. ואדרבה - טוב הכי נעלה, כיתרון האור מן החושך.

מרומז גם בשם הנפטרת - "חיה מושקא", שמונה על חיות וריח בשמים: בכדי שתהיה "דירה נאה" צריך להיות בדירה חיות, שתהיה דירה חיה ("א' לעבעדיקע שטוב")... ויתירה מזו - שיורגש שם ריח בשמים - ריח טוב ונאה, הן ברוחניות והן בגשמיות... ועל דרך זה גם ברוחניות העניינים - ש"דירה נאה" תלוי בכך שתהיה הן העבודה ד"חיה" - חיות פנימי וכוחות פנימיים, והן העבודה ד"מושקא" - כוחות המקיפים, עד יחידה שבפנש, העניין דתענוג (נאה).

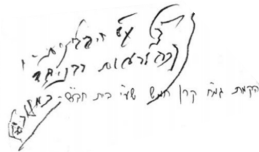
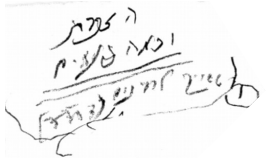
מעמנו וראו

ש"פ יתרו היחשניב

ר"ת מיד
דדורנו זה

ובפרט ע"פ המדובר כמ"פ הראשי-תיבות בדרך אפשר של "מיד" - משה, ישראל (הבעש"ט), דוד מלכא משיחא, היינו שהדור הראשון דמתן-תורה (דוד משה) מתקשר עם הדור האחרון (דהגאולה ע"י דוד מלכא משיחא), ע"י גילוי החסידות הבעש"ט ורבותינו נשיאנו ממלאי מקומו, אשר לכשיפוצו מעינותיך חוצה "אתי מר" דא מלכא משיחא.

. . . כן יש לומר בנוגע לדדורנו זה - שבאותו הדור ישנו הגילוי דכל השלשה - מ' (ר"ת משיח), י' (ר"ת דב' שמתיו דכ"ק מו"ח אדמו"ר) וד' (דורם); יחד עם משה שבדדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דדורנו), בחי' עשר (עשירי בשבט), כולל גם גילוי תורת החסידות (מעינות הבעש"ט) על ידו, ישנו גם הגילוי דבחי' אחד עשר, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", דוד מלכא משיחא.

כהוראות רבנים

לפנינו ב' מענות בכתי"ק כ"ק אדמו"ר, משנת ה'תשמ"ח, שהואיל לענות בקשר לכך שהקמת מוסדות חדשים על שמה של הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא נ"ע, צ"ל באישור והוראת הרבנים, כידוע הוראתו הק' בשיחת ש"פ משפטים ה'תשמ"ח ובכמה מקומות.

המענה הראשון הוא לא' שרצה לפתוח מוסד ע"ש הרבנית. פענוח הכתי"ק:

הזכרתי ו**כמה פעמים** ששייך לרבנים (דחב"ד)

המענה השני הוא לא' שרצה לפתוח גמ"ח בבית חב"ד בשם "קרן חמ"ש". פענוח הכתי"ק:

צ"ל ע"ש הרבנית . . . [חי' מושקא] (כהוראות רבנים **מפורסם**) [והיינו, שהגמ"ח צריך להיות ע"ש הרבנית חי' מושקא ולא בשם 'חמ"ש'].

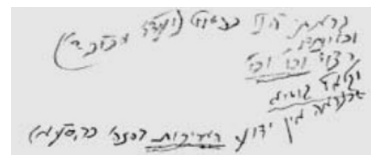
אשת נעורים

לפנינו מענה בכתי"ק כ"ק אדמו"ר לאחד שכתב מכתב תנחומין על פטירת אמנו המלכה - הרבנית נ"ע, והזכיר בו את היותה "אשת נעורים".

פענוח הכתי"ק:

קראתי הנ"ל כפשוט (ועד"ז מכו"כ [ועל-דרך-זה מכמה וכמה] שי') וכוונתם רצויה **וכו' וכו' וקלאץ קושיא שכנראה אין ידוע האריכות בסנהדרין** ([כב, סע"א])

סנהדרין דף כ"ב סע"א: א"ר שמואל בר נחמן לכל יש תמורה חוץ מאשת נעורים שנא' (ישעיהו נד, ו) ואשת נעורים כי תמאס. מתני לה רב יהודה לרב יצחק בריה אין אדם מוצא קורת רוח אלא מאשתו ראשונה שנא' (משלי ה, יח) יהי מקורך ברוך ושמת מאשת נעורייך אמר לו כגון מאן אמר לו כגון אמך.

<<< המשך מעמוד קודם - יומן ה'תשנ"ב

יום שלישי, כ"ג שבט

לפני תפילת מנחה נתן את הסידור לחתן שנישואיו היום ונכנס בליווי משפחתו, חילק להם מטבעות לצדקה. אח"כ יצא לתפילת מנחה. בסיום קדיש דרבנן סימן באצבעו לחלוקת הדולרים. לא היו במקום דולרים, כ"ק אד"ש המתין מעט עד שיגיעו הדולרים.

חילק דולר לכ"א. החלוקה ארכה כעשר דקות, בסיומה הניח דולר אחד בסידורו ויצא כשמעורר את השירה לכל עבר. למעלה עמדו

שלוחות הנוסעות היום, ובירכן "פָּאָרט געזונטערהייט, בשו"ט, הצלחה רבה".

לתפילת מעריב נכנס כ"ק אד"ש ב-6:50.

יום רביעי, כ"ד שבט

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש ב-7:25. לפני תפילת מנחה, נתן את הסידור לחתן, בצאתו מגעה"ת חילק מטבעות לצדקה לילדים שעמדו בסמוך. גם בזאל למטה הניח מטבע באחת הקופות. <<<

שאצל כאו"א יהי' "והחי יתן אל לבו", להראות ש"זרעה בחיים" (שאז "היא בחיים") ולהתנהג ברוחה ע"י הלימוד מהנהגותה כו', מתוך מסירות נפש

ונסוף על כל זה - שאצל כאו"א יהי' "והחי יתן אל לבו", להראות ש"זרעה בחיים" (שאז "היא בחיים"), ולהתנהג ברוחה ע"י הלימוד מהנהגותה כו', מתוך מסירות נפש.

ועאכ"כ ע"י שקוראים לילד על שמה, ומחנכים אותו ברוחה, שזהו בפשטות ממש הענין ד"זרעה בחיים אף היא בחיים": ועי"ז יתוסף אצל הילד בחיים ("חיי") בפשטות - אריכות ימים ושנים טובות.

לע"נ

הרה"ח אלתר הלל
ב"ר שמואל בן ציון
ע"ה רבינוביץ

נלב"ע י"ז שבט ה'תשע"ה
תנצב"ה

נדפס ע"י ולזכות בנו
הרה"ת שמעון זונגונו שיחי
רבינוביץ

מעמדו וראו

ש"פ יתרו ה'תשנ"ב

"בית היינו" דכל בני ישראל

כולל ובמיוחד ומתחיל מאלו הנמצאים כעת כאן בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים דכ"ק מו"ה אדמו"ר נשיא דורנו, ה"מקדש מעט . . . בית רבינו שבבבל", שהוא ה"בית היינו" דכל בני הנמצאים במקום זה וכל בני בכל הדור כולו, שכן ה"נשיא הוא הכל", ממנו נמשכת השפעת החיות לכל הדור כולו בכל קצוי תבל, ובמילא מובן שביה"כ"ג וביה"מ"ד ובית מע"ש שלו הוא "בית היינו", ובפרט ע"י השפעתו מתורת חיים ומצוות (שעליהן נאמרו "חיי בהם"), ש"הם היינו ואורך ימינו".

ועי"ז שבני הנמצאים כאן מראים דוגמא ח' כיצד יש לנהוג לפי הוראות נשיא דורנו - נמשכת ההשפעה והחיות מבית זה [ובפרט שמוסיפים כעת שפירים ושיפוצים בבית - עד כמה ששייך בעוה"ז התחתון] לבני" עד בכל קצוי תבל, עד - לכל העולם כולו.

מעורר שהשנה היא שנת הקהל

אעורר שנה אנה אנה
אזת הארץ וישראל
אעמדת בלמד מנהג ישראל

מעמדו ושמיעתו של כל אחד בשעת מעשה דמצוות 'הקהל' צריך להיות באופן ד"להכין לבם וכו' כיום שניתנה בו בסניני"

ועפי"ז יובן גם מ"ש הרמב"ם בה"י "שלא קבעה הכתוב אלא לחזק דת האמת" בתור ביאור להתחלת ההלכה "וגרים שאינם מכירין חייבין להכין לבם ולהקשיב אזנם לשמוע באימה ויראה וגילה ברעדה כיום שניתנה בו בסניני. אפילו חכמים גדולים שיודעים כל התורה כולה חייבין לשמוע בכוונה גדולה יתירה" כו' "יכוין לבו כו"':

אם נאמר שחזוק דת האמת הוא ענין הבא רק כתוצאה ממצוה זו, אז לא ה" מקום לחייב את כל אחד ואחד מהנקהלים "להכין לבם . . . לשמוע בכוונה כו" (ובפרט, שבפשטות המצוה היא על המקהיל - המלך, ביי"ד או הזקנים, וכהדריעות השונות בזה"), אבל מכיון ש"קבעה הכתוב . . . לחזק דת האמת", כלומר שזהו עצם המצוה - פשיטא, שהחויב ד"כוונה" מוטל על כאו"א.

כשם שגדר מצות הקהל כולל קריאת פרשיות מן התורה "שהן מזרזות אותן במצות ומחזקות ידיהם בדת האמת", כך נכלל בו החיוב על כ"א, שמעמדו ושמיעתו בשעת מעשה תהי' באופן ד"להכין לבם ולהקשיב אזנם לשמוע באימה כו"':

ועל פי זה יש לבאר גם הוספת הרמב"ם "ויראה עצמו כאילו עתה נצטוו בה ומפי הגבורה שומעה", רמזין ש"לא קבעה הכתוב אלא לחזק דת האמת", היינו שחזוק דת ה"י באופן דפעולה נמשכת (וכמ"ש בפסוק "ליראה את ה"א כל הימים גו'"), הרי מובן שהכוונה והאימה וכו' באותו מעמד צ"ל בתוקף גדול ביותר, עד שתהא המשכת פעולתן ב"כל הימים" - ולכן בכלל החיוב הוא ש"יראה עצמו כאילו עתה נצטוו בה ומפי הגבורה שומעה", כי דוקא כשהאימה וכו' היא באופן זה הרי אז ככחה לפעול חזוק דת האמת בכל הימים, בדוגמת מעמד הר סיני.

. . . יש לומר, אשר עי"ז שכאו"א ישתדל לעשות ולקיים את הענין דהקהל בנפשו פנימה, ועאכ"ו"כ כשישתדל לקיימו גם בד' אמות שלו, בשכונתו ובעירו וכיו"ב - להקהיל אנשים נשים וטף במשך ימי חגה"ס בכוונה "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה"א ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת", הרי י"ל שזה יפעול גם בכללות בני" חזוק דת האמת",

ועוד ואולי זה העיקר - כל מי שהקהיל מסיבות כאלה, אפילו כשלא היו ברוב עם גדול בכמות כו' והיו בשנה ויום רגיל כו' ראה במוחש שלב ישראל ער הוא לדת האמת וכו'. ומעשה רב ומכריע ומכריח לעשות זה להקהיל כו' מזמן לזמן.

ועוד וגו' עיקר, ואולי - העיקר: העדר העשי' (בוה ובכל כיו"ב) והשלילה - מביאות העדר ושלילה. וק"ל.

לקו"ש חל"ד עמ' 213 ואילך

התורה היא דבר הכי יקר מכל!

לפנינו הגהות כ"ק אדמו"ר בכתי"ק על "הוראות ונקודות" - משיחת שבת פ' יתרו, כ' שבט, ה'תשנ"ב - הפעם היחידה שזכינו שכ"ק אדמו"ר יתקן ויעיר בדף ה"הוראות ונקודות" ש"ל בכל מוצאי שבת בשנים הכי אחרונות עי"ז ועד הנחת התמימים". פנעה צדקה הכתי"ק:

* **ע"ד שכמה אופנים בחתימת הרמב"ם פוסק ומורה בנוכחים: באותיות נפרדות, באותיות מחוברות וכו'.**

* **יתרו מלשון יתרו והוספה מורה על הוספה בכל עניני תומ"צ - הן הוספה וחדוש בתורה שתלמיד ותיק עתיד לחדש, והן בקיום המצוות ועד באופן דכמצות רצונך.**

* **בקשר עם כינוס השלוחות . . . ששייך במיוחד לנשי ובנות ישראל המדליקות נרות שבת קודש, אשר עי"ז מאיר גם בעל "נר מצוה ותורה אור".**

* **מנהג נשי ובנות ישראל לנגן לחינוקות בעריסתם שהתורה היא דבר הכי מתוק יקר מכל וכו'.**

הוראות ונקודות
- משיחת שבת פ' יתרו, כ' שבט, ה'תשנ"ב -

הוראות

- הלימוד מפרשית מתן תורה ומכ"ב שבת - שעל כל אחד ואחת לקבל החלטות טובות בשבת זו (המקורקע על צדו ציבור בשבת) להשיע (נכ"ס) על ציבור של עשרה מירא"ל בכל עניני תומ"צ ונענו"ת כמתן תורה לכל ישראל. וכל מה שמתענה עם מצות המקשים (משקא, ענין הירח).
- הקפידו היותר של נשי ובנות ישראל לעשות דירה (לו יתברך בחתונות) נאה, כולל ובמיוחד - עי' סגולת כל ילד וילדה יחי' בחדרים חומש' סידור (נכ"ס) "מורה אור". קופת צדקה וספר התנאים.

נקודות

- באור החינוך בין עשרת הדברות פ"י יתרו שאמרו עי' הקב"ה (יחיד אלקים גו') וב"י (אחיותי) כמ"ס משנת תורה) נאמרו עי' משה רבינו (א"ל הירבו אשר ריב משול) - שבענין הארה של נשי ונר הירח (וא' אהרית דרי תורה עי' כל ישראל וגו') שישנו מין מה שקורא בתנאים) באופן יחי' נר הירח "אמרי" - בני הדברים כמ"ס ארזי (ב) שנתת תורה לעשות לו יתברך דירה בחתונות עי' האדם (משה שכלל א) שנתת בחתונות וכל דבור ש' הענינים יחי' - עם בחתונות נעשה (לא ידע לו יתברך. אלא) ימיו של דור (הקב"ה) עצמו. י"ש יחי' חתונות, שיתקיים עמו אדם.
- היראה לעשות קיום כל שני תורה - דן מצוות תנועה"ב וכן מבי' ספרים. ודורו מצוה ולפנים משרת דין ומנהג ישראל - על כן אופן פשוט וקודש עצמו אדם ומקיים.
- "יחי' דת משנת ישראל (נמשך) דור (מלכתחילה) ויחוללנו בחרה בחרה יחי' דת משנת חתונות.
- היראה אופנים בחתימת הוראות כחתימת פירוש באותיות מחוברות וכו'.
- החלטות טובות ממצוות חתונות ונכונים כאן "כימת יחי' של כל החתונות וכל אהל כל דורו כולל ומכיל וממלא וכל ענינים טובים זה נעם ענין אשר הוא בכל ג' ענינים אלה ועל כל מי בחתונות ונשי ונר הירח.
- הענינה באופן של יחי' דת, וכן בחתונות הנשיים וכן בחתונות המקשים ענין חרות שחורץ ורמזין (שחורץ בחכמי הקודש) ענין ובחיים ששייך את חופשי ומכלל עניני חופשי וכו'.
- ענין נעשה גילוי הירח גם על הנוף הנקי ריקני - עי' אלה המקשים שיש חיים לעשות, שחורץ ורמזין גם מלשון חופש וחופש עי' מ"ס מורה וכו' "למשה, למלכות, ויחי' ענינה גילוי הירח בחתונות. גילוי יחי' חופש וחסות ומפונות.
- כל החתונות השתעשעו באים עי' כ"ב - כיב אחיות ונחור"ב י"ך ויבין "ישראל" כולל הענינה בירושלם זה דור ואחיון בגלות ודור הראשון של גאולה.
- יחי' משקל קנה חסותה מורה על חסותה בכל עניני חתונות - דן ודעה וירושלם בחרה וכן קיום ונחמה"ב וכו'.
- בקשר עם כינוס השלוחות - דין ענין השלוחות של כל ישראל לעשות לו יחי' דירה בחתונות וכן בחתונות חתונות בשי ובנות ישראל. שעל ידן נעשה עיקר יחי' חופש. דירה נאה וכלים ימים. שחורץ רחמי של אדם נוסף על כיוול הירח אל האדם ודור חתן כל בחתונות הנשיים וכן בחתונות המקשים ודור, שחורץ גם נוסף עיקר בחתונות חתונות ונשיא המדליקות דת שבת קודש אשר עי' מלך"ל עולה "תורה אור" כל רשד"ר הנשיים ונכונים עם אדבר ויראה ש"ה"ם עם אהר"ר וכו'.
- מנהג נשי ובנות ישראל לנגן לחינוקות בעריסתם שהתורה היא דבר הכי מתוק יקר מכל וכו'.

<< המשך מעמוד קודם - יומן ה'תשנ"ב

לאחר התפילה המתין ליד המעלית למטה ר' לייבל ש'י זאייאנץ עם משפחתו והגיש לכ"ק אד"ש שלושה ספרי תניא חדשים כ"ק אד"ש בירכו בבשו"ט, נתן לו ולכאו"א מבני משפחתו מטבע לצדקה.

לתפילת מעריב נכנס כ"ק אד"ש בזמן הקבוע בתקופת החורף - ברבע לשבע, ובסיום התפילה העיף מבט לעבר שהטענדרע הקבוע לאמירת השיחה... שוב זכינו שכ"ק אד"ש שישמענו מדברותיו הק', זו הפעם השלישית (!) בשבוע זה.

השיחה ארכה כחמש דקות, במהלכה דיבר כ"ק אד"ש על כך

שהגאולה קרובה ביותר, בפרט שכבר כלו כל הקיצין כפי שפסק כבר נשיא דורנו וגם ה"י פסק דין של רבנים לפני כמה שנים בענין זה, וסיים בקשר למילוי השליחות של כל יהודי שזה מביא את הגאולה. יש לציין, שסגנון הדברים ה"י מיחד וגרם להתעוררות ולהתרגשות. אח"כ ירד כ"ק אד"ש וחילק לכאו"א שטר של דולר לצדקה. בסיום החלוקה הכניס לסיפורו שני שטרות של דולר. בדרכו חזרה למקומו הקי הגיע יהודי שלא הספיק להגיע לחלוקת השטרות לצדקה, כ"ק אד"ש נתן לו שתי שטרות.